

11
1
2
2.
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

1783.

1. Hofacker, Carolus Christ: De origine iudiciorum curialium Imperialis Italici et Germanici, et utriusque inter se nexu.
2. Major, Antonius Christianus: De non attendenda votorum pluralitate in imperio R. Germanico, et literis civitatibus mixtis et 589 et 592 art. I. P. O.
3. Pflüderer, Christoph Frid: Theoria inang. pars mathematico-physica.
4. Pflüderer, Christoph Frid: Propositiones nonnullae ad theoriae arithmeticonis cursum in triangulis planis et sphaericis pertinentes.

1784.

1. Knapp, Lohus Tacobus: Analecta juris statutarii Augustae. ni ad singulorum quaedam doctrinae de hypodromis et polygonis.
2. Pflüderer, Christoph Frid: Theoria inang. pars mathematico-physica.
3. Pflüderer, Christoph Frid: Analysis triangulorum rethili-
neorum.

1785

1. Imelin, Christian Gottlieb: *De obligatione uxoris ad solvenda debita a conjugibus contracta, modo imprimis super bonis mariti concurrentem creditorum*

2. Pfeleiderer, Christoph Frid: *Thesium in arith. pars mathematico-physica.*

1786

1. Cotta, Christoph Friedrich: *Essai sur l'histoire de la constitution de la Prusse, et sur son application au droit public de ce Royaume.*

2. Hoffmann, Johann Daniel: *Observationes in librum recens. Livorum de rebus aequitatis*

3. Tapfner, Wilhelm Galland: *De methodo juris privati Germanici*

1787.

1. Imelin, Christianus: *De historia representationis in fine civitatis Romanorum.*

2. Imelin, Christianus: *De personis juris Romanorum.*

1787.

3. Hapff, Lubus Tacubus: De lege Falordia, in militari
Testamento, et in prohibitione, cessante.

1788.

1. Hofacker, Carolus Christianus: De advocatis
2. Major, Francus Christianus: De impetii immediate
ejusdemque acquirendae modis
3. Roeder, Christianus Frieder: De amelioratione
varia conditione

1787
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

DISSERTATIO HISTORICO-CRITICA
DE ORIGINE ROMANORUM CIVILE
IMPERII ITALICUM ET GERMANICUM,
ET VIRIUS

CAROLO

ABICE VITAE ET ECCLESIAE REGNANTE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE
PUB. DE

CAROLO CHRIST. HOFMEYER

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

AVGVSTO S. ILLVSTRI PRINCIPALIVM ORDINE

THESIVM INAVGVRALIVM
PARS MATHEMATICO - PHYSICA.

QVAM
DEO JVVANTE

RECTORE VNIVERSITATIS EBERHARDINÆ CAROLINÆ
MAGNIFICENTISSIMO

SERENISSIMO ATQVE POTENTISSIMO DVCE
AC DOMINO

DOMINO

CAROLO

DVCE WIRTEMBERGIÆ ET TECCIÆ REGNANTE
REL. REL.

PRÆSIDE

CHRISTOPH. FRID. PFLEIDERER

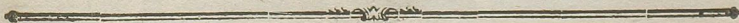
VNIVERSITATIS ET COLLEGH ILLVSTRIS PROFESSORE PHYSICES
ET MATHESEOS PVBL. ORD.

PRO CONSEQVENDO GRADV MAGISTERII
PVBLICE DEFENDENT

D. AVG. MDCCLXXXIII.

H. ET L. CONS.

CANDIDATI LAVREÆ SECVNDÆ.

TVBINGÆ
LITTERIS SCHRAMMIANIS.

1783, 3.

3

THESE IN MATHEMATICA
PHYSICA

1840

DOMINICUS

RECTOR UNIVERSITATIS PARSIBUS CAROLINE
MAGISTRIS

SEMPER ATQUE POTENTISSIMO DUCI
DE DORNO

CAROLO

DUCI WIRTHEMBERG ET ALICE RECTORI
REI REI

PRÆSIDI

CHRISTOPHO FRID. PFLUGER

UNIVERSITATE CAROLINA RECTORI
REI REI

RECTORI CAROLINO RECTORI
REI REI

D. CAROLUS

REI REI

CANDIDATI LAUREE STUODI

REI REI

REI REI

Termini geometrici: Punctum, Linea, Superficies, abstractionibus indicandis inserviunt, quarum usus in vita etiam ac sermone communi est frequentissimus.

I.

Ipfius Solidi geometrici notio simili nititur abstractione.

II.

Definitiones Quadrati, Oblongi, Rhombi, Rhomboidis, (EVCLID. Lib. I. Defin. 30. 31. 32. 33. Verf. German.) quamvis superabundantes, vitiosæ non sunt.

III.

Ut idem valeat de definitione Diametri Circuli (Lib. I. Def. 17.); & ab subreptionis vitio liberetur sequens definitio semicirculi (l. c. Def. 18.): prima pars propositionis 31. Lib. III. propositionibus 23. & 24. ejusdem Libri præmittenda est, vel immediate subjungenda.

IV.

Propositionis 24. Lib. I. demonstratio in versione Germanica LORENZIANA manca est; in Editione BÆRMANNIANA præter necessitatem proluxa.

V.

Lib. II. propositio 13. ad triangula acutangula restringi non debet.

VII.

Lib. III. definitio 7. & propositionum 16. 31. additamenta, ad Angulos semicirculi & segmentorum spectantia, quæ adulterina esse non temere quem suspicari jam Vieta (Opp. pag. 386.) pronunciavit, incongrue in Elementis conservantur.

VIII.

In Lib. VI. propositione 9. & solutionis particularitas, utpote ab EYCLIDIS genio aliena, & illationis in demonstratione præcipitatio jure reprehenditur.

IX.

Lib. XII. propositio 17. erronee vulgo enunciatur.

X.

Ejusdem propositionis demonstratio & corrupta est eo loco, ubi ad BD perpendicularis KZ ex puncto K in Editione BERMANN. pag. 374. perpendicularis IA ex puncto I in Vers. German. pag. 318. demitti jubetur; & mutila, ac nimis præcipitanti a plano $PSKB$ vel $IBOR$ ad integram polyedri superficiem transitu abrupta.

XI.

Aequationibus $x^2 + y^2 - 2xy \text{ Cofin. } \beta = c^2$

$y^2 + z^2 - 2yz \text{ Cofin. } a = a^2$

$x^2 + z^2 - 2xz \text{ Cofin. } (\alpha + \beta) = b^2$

ita invicem combinatis, ut duæ incognitæ eliminentur, ad æquationem tertii ad minimum gradus devenitum iri, non legitime apud LANGSDORFIVM (*zweite Fortsetzung der Erläuterungen über die Kästnerische Analysis endlicher Größen. Seit. 439 sq.*) infertur.

XII.

Nec reipfa nisi ad æquationem quadraticam puram solutio reducitur.

XIII.

XIII.

Quantitas negativa in solutionibus problematum non semper est ejusmodi quantitas, quæ poni intelligitur per negationem ejus, quæ ipsi contradictorie opponitur. (ad KARSTENII *Analyf. Math. Sect. I. §. 9. pag. 271.*)

XIV.

Dantur problemata determinata, quæ plures una; indeterminata, quæ unam tantum, vel nullam; plusquam determinata, quæ innumeras solutiones admittunt. (ad l. c. *Sect. II. §. 32. & Sect. X. §. 132.*)

XV.

Constructio geometrica æquationis

$$x^4 + Bx^2 - Cx - E^2 = 0$$

quæ ibidem *Sect. XII. §. 203. pag. 509.* proponitur, impossibilis est.

XVI.

Cujusvis figuræ homogeneæ seu uniformiter densæ, animatæ gravitate constanti & agente secundum directiones parallelas, datur centrum gravitatis; sed non datur cujusvis centrum magnitudinis, seu potius centrum figuræ (ad KARSTENS *Anfangsgründe der Naturlehre. Abschn. II. §. 39.*)

XVII.

Ex legibus gravitatis terrestris, a Galilæo erutis, non consequitur: eam ab impulsione effici non posse.

XVIII.

Non legitima est illatio ab æqualitate temporis descensus gravium per chordas ejusdem circuli, ad æqualitatem temporis descensus illorum per arcus ejusdem circuli exiguos.

XIX.

Controversia de mensura virium recte dijudicatur & lo-

gomachiis accensetur in Elementis Physices modo citatis (*Absh. 1.* VL §§. 112. sqq.)

XX.

Demonstratio, ibidem (*Abshn. VII. §. 133.*) allata, magis directe sic exponitur. Cum pressiones, propagatæ in aqua ab una sectioni horizontali *EF* ad alteram *BD* juxta leges æquilibrii præcedentes (§§. 125. sqq.), sint magnitudini harum superficierum *EF, BD*; simulque (per *supp. §. 132.*) ponderi columnarum aquearum prismaticarum, quæ superficiebus his tanquam basibus ad certas usque altitudines insistant, vel harum volumini, proportionales: in eadem ratione esse consequitur volumina columnarum harum aquearum, & ipsarum bases *EF, BD*. Corpora autem prismatica, quæ invicem sunt uti bases, habent altitudines æquales. Eadem igitur altitudo columnæ aqueæ respondet utrique pressioni, quam sectio *EF* sustinet, & quæ inde juxta æquilibrii leges in sectionem *BD* per aquam intermediam, nonnisi ut inertem spectatam, propagatur.

XXI.

Sagacissime LAMBERTVS differentiam celeritatis soni ex theoria eruat, ab ea quam experientia ostendit, explicat. (vid. l. c. *Abshn. XVII. §. 321.*)

XXII.

Graviores certe difficultates premunt explicationes ejusdem discrepantiæ NEWTONIANAM (*Princ. Philos. Nat. Math. Lib. II. Prop. 50.*), & EVLERIANAM (*Conject. phys. circa propagationem soni ac luminis. §§. 6. sqq.*)

XXIII.

Ceterum differentia rationis densitatis aëris puri & atmosphærici vaporibus facti, quæ l. *Thef. XXI. cit.* eruitur, ab ea quam

quam LAMBERTVS assignat, non tota debetur differentiæ, quæ inter assumtam pro calculi fundamento rationem densitatis aëris atmosphærici ad densitatem aquæ intercedit; sed ex parte errori, qui l. c. pag. 358. in calculum irreplit, ubi numerus 1081 600 non per 62, 5 sed per 60, 392 erat dividendus. Unde ratio densitatis aëris atmosphærici ad densitatem aëris puri, ceteris conditionibus servatis, prodit = 35,8 : 25,6.

XXIV.

EVLERVS quidem theoriam suam lucis ab objectione, quæ motui planetarum & cometarum resistentiæ sensibilis experti, superstruitur, sufficienter vindicat (Nov. Theor. lucis & colorum. §§. 47. sqq. & De relaxatione motus planetarum §§. 2. sqq.)

XXV.

Sed idem argumentum in theoriam NEWTONIANAM legitime non retorquet (l. prius cit. §§. 7. sqq.)

XXVI.

Phænomenon congelationis aquæ, quod Phylis. KARSTEN *Abshn.* XIX. §. 414. recensetur, potius liberatis agitatione valis aëri materiæque caloris, suo interjectu concretionem aquæ antea impediens, quam accessui materiæ frigorificæ, tribuitur.

XXVII.

Transitu fluidorum in solida non sistitur eorum per frigus condensatio (ad l. c. §. 415) Glacies quoque frigore contrahitur; calore dilatatur. Nec evincunt contrarium argumenta MAIRANI (*Abhandl. von dem Eise. Abshn.* III. Hauptst. 2. Sitt 208 sqq.)

XXVIII.

Eudiometra non determinant gradum insalubritatis aëris (ad KARSTENS *Naturlehre. Abshn.* XXI. §§. 459. sq.)

XXIX.

XXIX.

Barometrorum lucentium phænomenon ad electricitatem pertinet. (KARSTEN l. c. *Abschn.* XXII. §. 492.)

XXX.

Barometra non lucentia tam pessimæ, quam optimæ notæ esse possunt.

XXXI.

Corpora, electricitatis ratione habita, nonnisi in deferentia, & electricitatis transitum rescindentia, dividere experientia jubet. (ad KARSTENS *Naturlehre. Abschn.* XXII. §§. 478. sq.)

XXXII.

Simul vero gradus diversi caloris corporum ratio est habenda. Vitrum, dum candet, electricitatem transmittit. Glacies intenso rigens frigore electricitatis transitum rescindit.

XXXIII.

Præterea gradu facilitatis difficultatisve transmissionis electricitatis plurimum utriusque classis corpora differunt.

XXXIV.

Hinc etiam fit, ut vitrea corpora machinis electricis; resinosa electrophoris sint aptiora.

XXXV.

Hygrometris quantitas vaporum aqueorum, quibus aer saturatus est, determinari nequit (ad KARSTENS *Naturlehre. Abschn.* XXIV. §. 526.)

Tübingen, Diss., 1783/88

VD18

ULB Halle

3

004 506 073

f5b

THESIVM INAUGVRALIVM
PARS MATHEMATICO - PHYSICA.

QVAM
DEO JVVANTE

RECTORE VNIVERSITATIS EBERHARDINÆ CAROLINÆ
MAGNIFICENTISSIMO

SERENISSIMO ATQVE POTENTISSIMO DVCE
AC DOMINO

DOMINO
CAROLO

BERGIE ET TECCIE REGNANTE
REL. REL.

PRÆSIDE

FRID. PFLEIDERER

COLLEGH ILVSTRIS PROFESSORE PHYSICES
MATHESEOS PVBL. ORD.

ENDO GRADV MAGISTERII

BLICE DEFENDENT

AVG. MDCCLXXXIII.

H. ET L. CONS.

TI LAVREÆ SECVNDÆ.

TVBINGÆ

S SCHRAMMIANIS.

1783, 3.

3

